

FIZIKALNO - KEMIJSKE PROMJENE REPIČINOGL ULJA TIJEKOM RAFINACIJE I UPORABE

Sandra Zavadlav¹, Marijana Blažić¹, Vuk Zlatar*, Valentina Belavić¹, Jasna Halambek¹

¹ Veleučilište u Karlovcu, Trg J. J. Strossmayera 9, 47000 Karlovac, Hrvatska

*Vuk Zlatar, Biotron d.o.o., Karlovačka cesta 124, 47280 Ozalj, vuk.zlatar@ka.t-com.hr

Uvod

Uljana repica (lat. *Brassica napus oleifera*) uzgaja se zbog sjemena koje je bogato uljem (do 45 %) i bjelančevinama, te prema statistici globalne proizvodnje repičino ulje zauzima 3. mjesto u svijetu odmah iza palminog i sojinog ulja. U usporedbi s drugim biljnim uljima vrijedan sastav repičinog ulja ima mnoge prednosti kao što je visok sadržaj nezasićenih masnih kiselina (58 – 60 %), uglavnom linolne i linolenske (30 – 36 %) u kombinaciji s vrlo niskim udjelom zasićenih masnih kiselina. Povoljan sastav masnih kiselina, adekvatna koncentracija vitamina E i drugih biljnih sterola, repičino ulje čine vrlo vrijednim za ljudsku prehranu.

Uljana repica se osim za proizvodnju jestivog biljnog ulja rabi i u proizvodnji biodizela. Sirovo biljno ulje može se dobiti na dva načina: mehanički (prešanjem) i kemijski (ekstrakcijom). Dobiveno biljno ulje sadrži negliceridne komponente i slobodne masne kiseline koje se uklanaju procesom rafinacije. Cilj rafinacije je uklanjanje sastojaka koji umanjuju senzorska svojstva i održivost ulja.

Tvrtka Biotron d.o.o. prikuplja otpadno jestivo ulje iz svih McDonald's restorana na području Republike Hrvatske, koje dolazi od prženja njihovih proizvoda.

U ovom radu određivana su fizikalno - kemijska svojstva sirovog degumiranog repičinog ulja, jestivog repičinog ulja te otpadnog jestivog ulja kako bi se utvrdile promjene do kojih dolazi u ulju tijekom procesa rafinacije i uporabe (prženja hrane). Eksperimentalni dio rada izrađen je u tvornici Biotron d.o.o. iz Ozla.

Materijali i metode

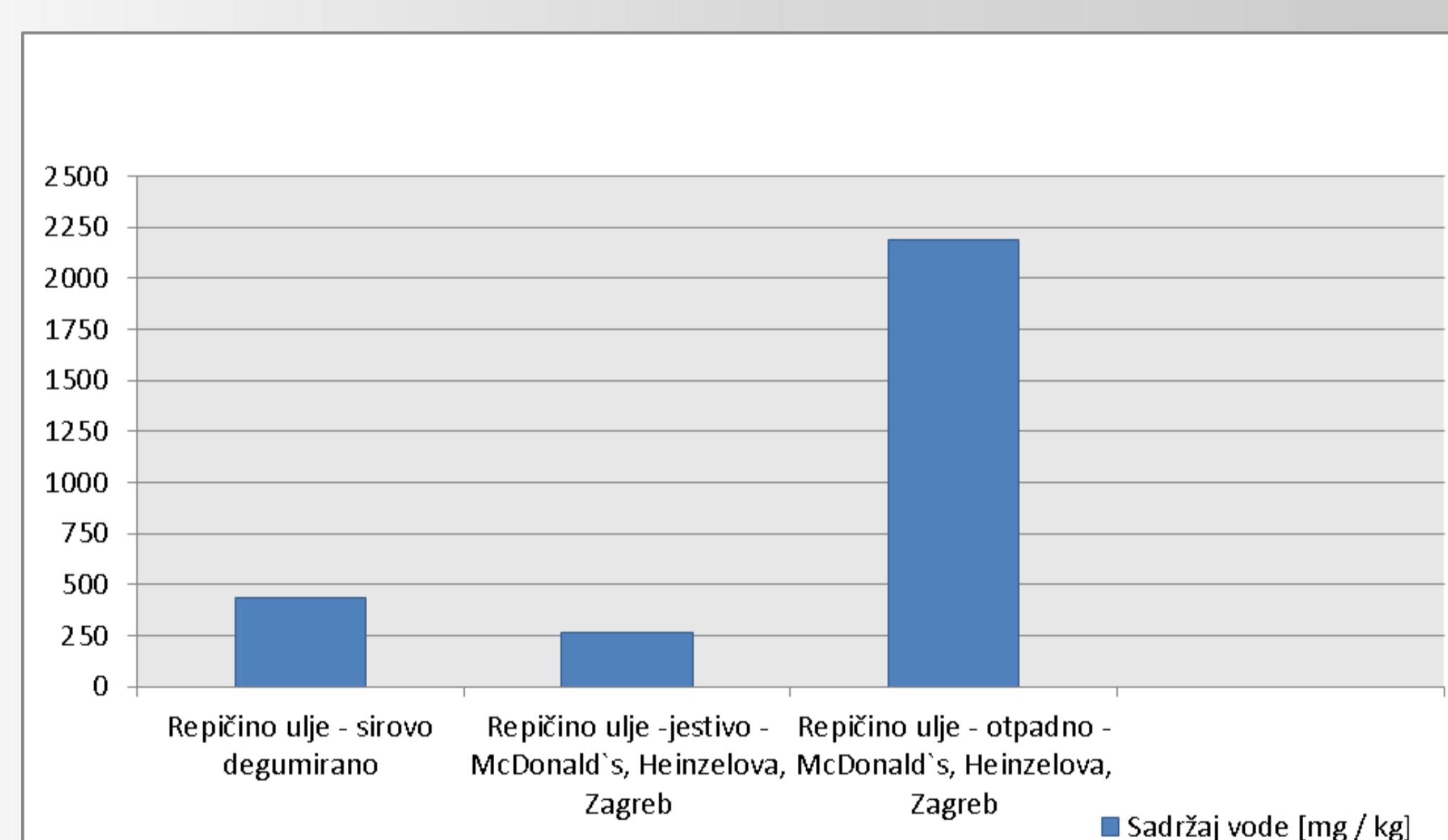
Prilikom određivanja fizikalno kemijskih svojstva provedena su sljedeća ispitivanja:

- određivanje vode Karl - Fischer metodom,
- određivanje kiselinskog broja,
- određivanje viskoznosti Cannon – Fenske viskozimetrom,
- određivanje gustoće areometrom,
- određivanje stiništa prema ASTM – u.

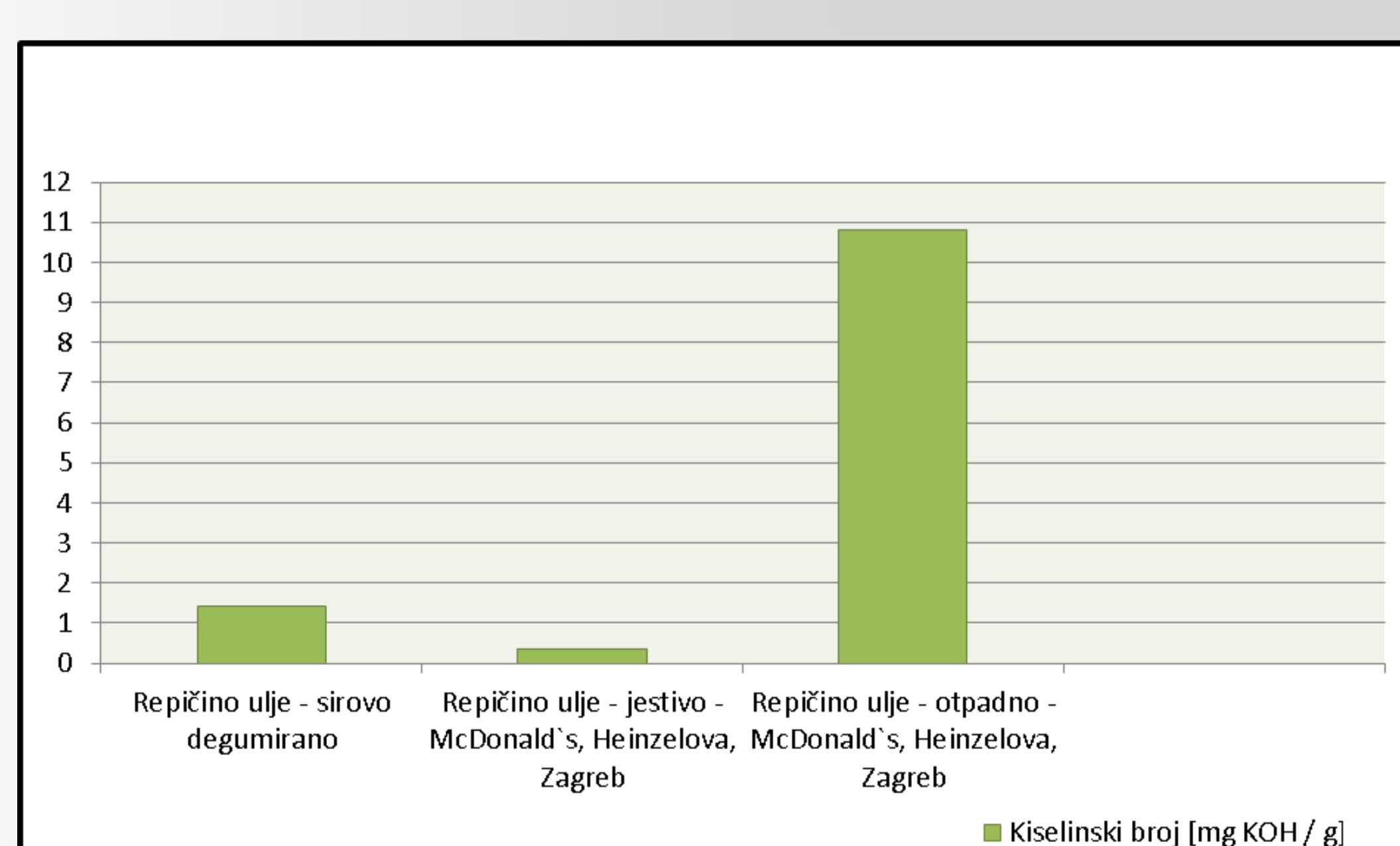
Rezultati i rasprava

Tehnološki proces proizvodnje jestivih ulja ima za cilj iz odgovarajuće sirovine izdvojiti maksimalnu količinu ulja i daljnjom obradom učiniti ga prikladnim za potrošnju, tj. da odgovara propisanim uvjetima kvalitete (Pravilnik, 2010).

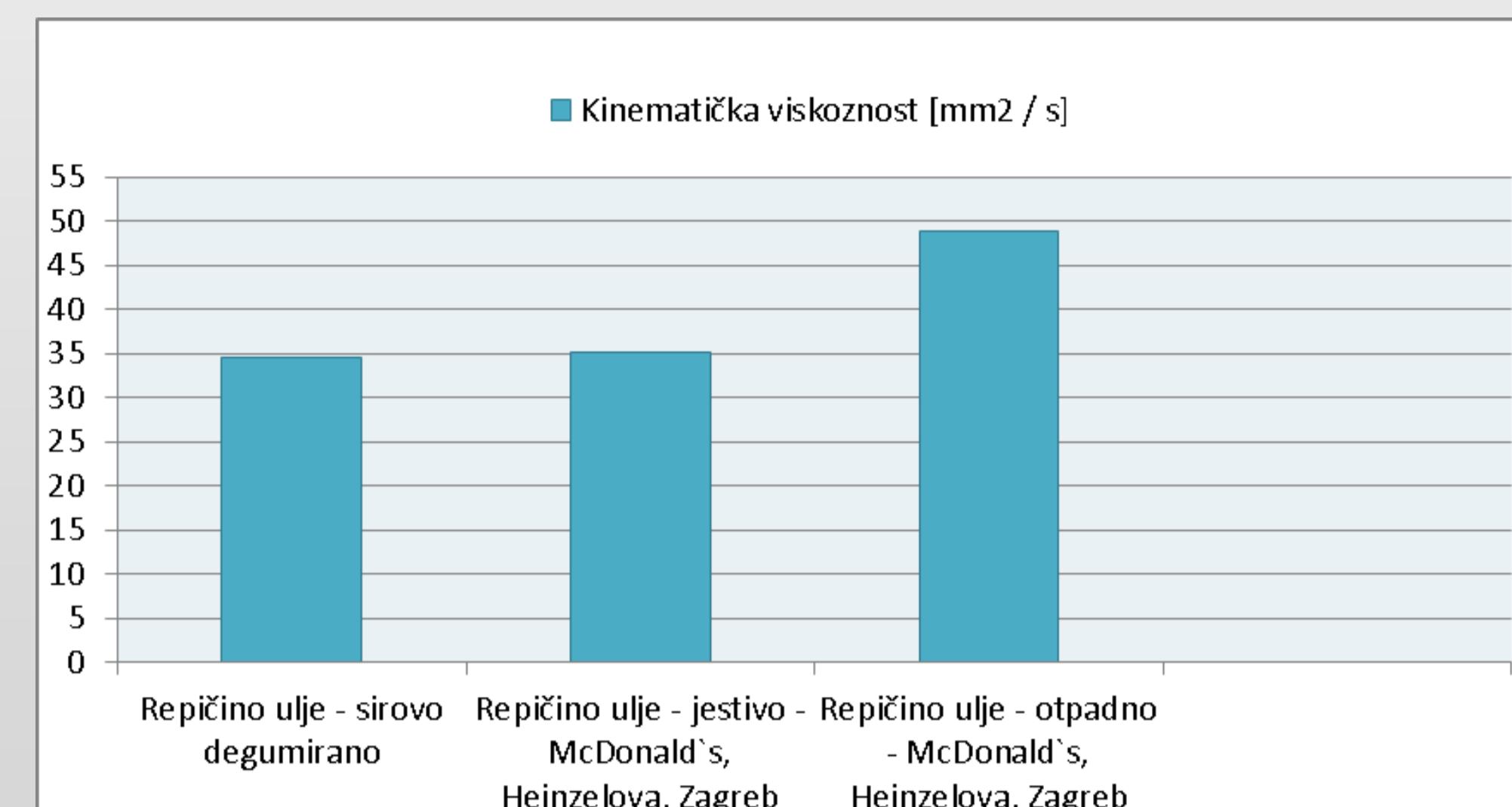
Rezultati ispitivanja fizikalno - kemijskih svojstava sirovog degumiranog repičinog ulja, jestivog repičinog ulja i otpadnog repičinog ulja prikazani su na slikama 1. do 5.

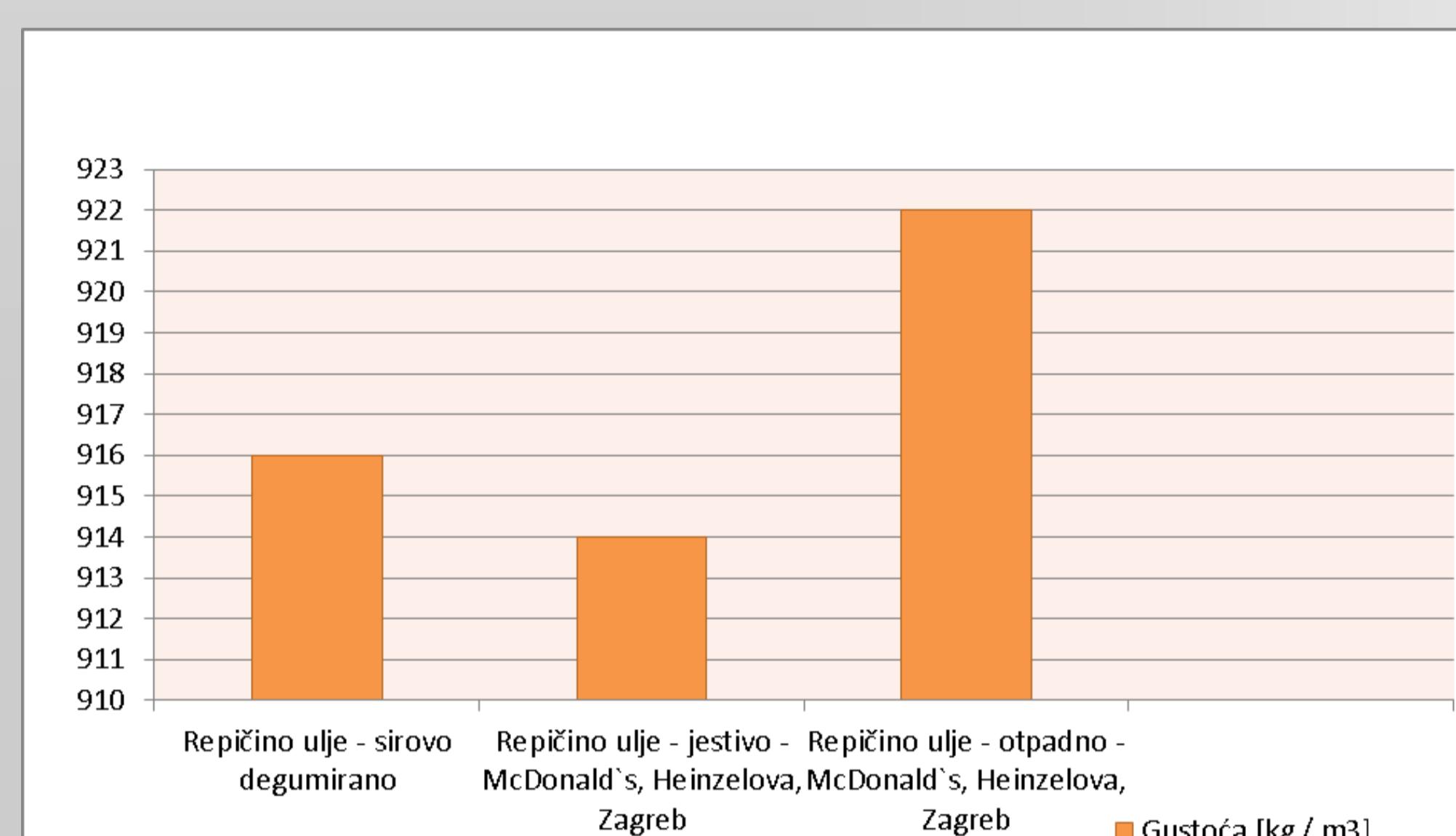
Slika 1. Sadržaj vode u mg/kg u uzorcima sirovog degumiranog, jestivog i otpadnog repičinog ulja.

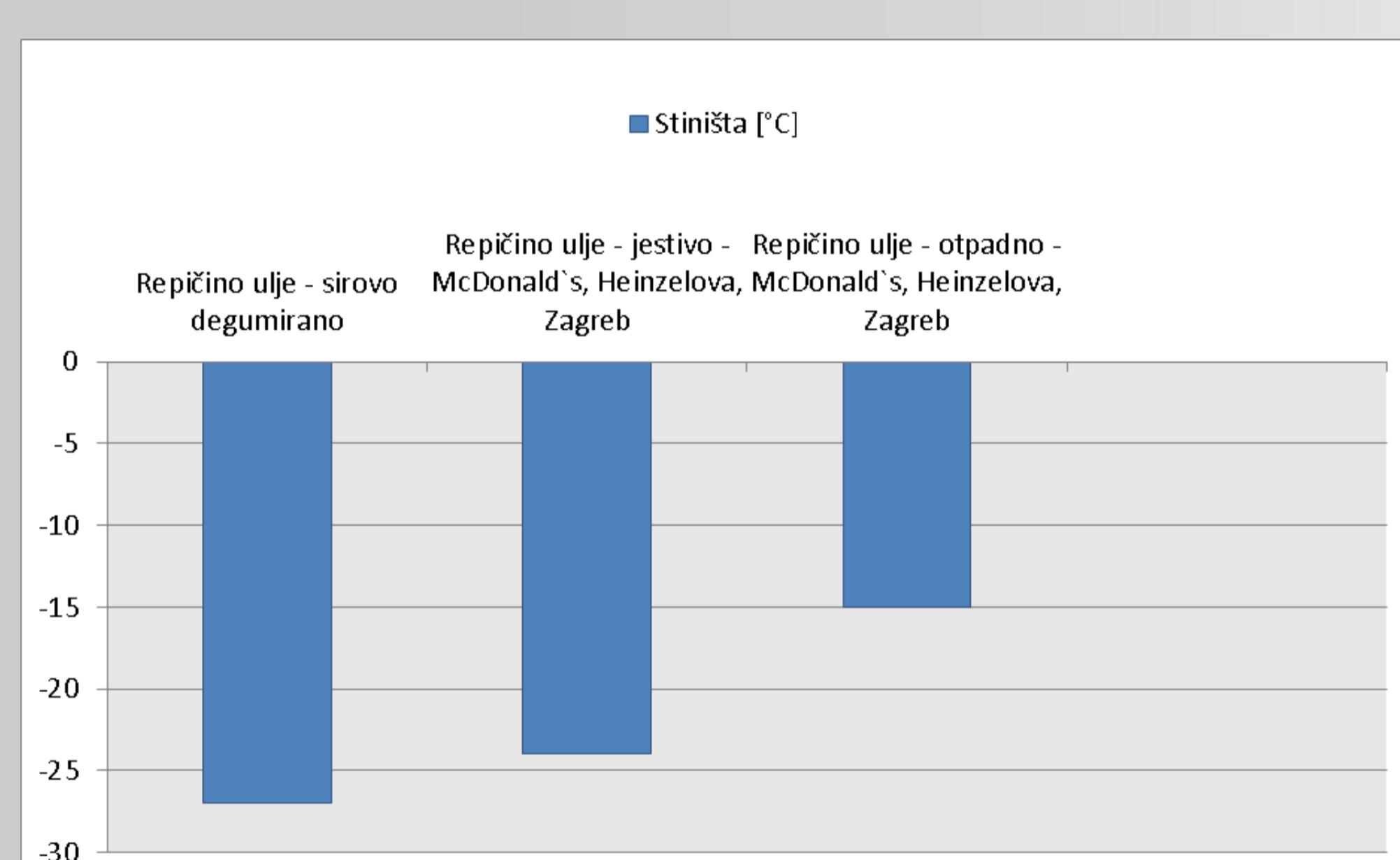
Slika 2. Usporedba kiselinskih brojeva sirovog degumiranog, jestivog i otpadnog repičinog ulja.

Slika 3. Usporedba kinematičkih viskoznosti sirovog degumiranog, jestivog i otpadnog repičinog ulja.

Slika 4. Usporedba gustoća sirovog degumiranog, jestivog i otpadnog repičinog ulja

Slika 5. Usporedba stiništa sirovog degumiranog, jestivog i otpadnog repičinog ulja.

Zaključak

Temeljem rezultata dobivenih fizikalno - kemijskim analizama donešeni su sljedeći zaključci:

- Uslijed rafinacije smanjuje se udio vode u repičinom ulju.
- Uporabom repičinog ulja (prženjem hrane) značajno se povećava udio vode u ulju jer voda iz hrane prelazi u ulje, a dio nastaje kao produkt degradativnih reakcija.
- Kiselinski brojevi jestivog repičinog ulja su manji u odnosu na kiselinski broj sirovog degumiranog repičinog ulja jer su postupcima neutralizacije i dezodorizacije iz ulja uklonjene slobodne masne kiseline.
- Uporabom (prženjem hrane) značajno se povećava kiselinski broj repičinog ulja jer uslijed prženja hrane u ulju dolazi do hidrolitičkog cijepanja triglicerida na glicerol i slobodne masne kiseline.
- Uslijed rafinacije povećava se kinematička viskoznost repičinog ulja.
- Uporaba (prženje hrane) značajno povećava kinematičku viskoznost repičinog ulja. Povećane viskozitete uzrokuju različiti produkti oksidacijskih reakcija koje se odvijaju u ulju za vrijeme prženja hrane.
- Rafinacija repičinog ulja smanjuje njegovu gustoću, dok se uporabom gustoća repičinog ulja povećava.
- Rafinacija i uporaba (prženje hrane) repičinog ulja dovode do povećanja temperature stiništa.

Literatura

- ASTM D2500: 2007. Cloud Point of Petroleum Products. Standard Test Method for Cloud Point of Petroleum Products
Bhattacharya AB, Sajilata MG, Tiwari SR, Singhal RS (2008) Regeneration of thermally polymerized frying oils with adsorbents. Food Chem 110: 562–570
BS EN 14104:2003. Fat and oil derivatives. Fatty acid methyl esters (FAME). Determination of acid value
Clark WL, Serbia GW (1991) Safety aspects of frying fats and oils. Food Technol 45: 84–89.
Cvengroš J, Cvengroševa S (2004) Use frying oils and fats and their utilization in the production of methyl esters of high fatty acids. Biomass Bioenerg 27:173 – 181
Farhoos R, Moosai SMR, Sharif A (2008) Investigation on frying oils quality in terms of color index, refractive index and viscosity during frying process. J Food Sci Tech 5: 13–19
ISO 12937:2000. Petroleum products - Determination of water - Coulometric Karl Fischer titration method
ISO 3104:1994. Petroleum products - Transparent and opaque liquids - Determination of kinematic viscosity and calculation of dynamic viscosity
ISO 3675:1998. Crude petroleum and liquid petroleum products - Laboratory determination of density - Hydrometer method
Kleinova A, Cvengroš J (2009) Utilization of used frying oil / fats in FAME production. 44th International Petroleum Conference, Bratislava, Slovak Republic, September 21–22, 2009.
Lamboša - Belak Ž i sur. (2006) Tehnologija hrane. Udžbenik Visoke škole za turistički menadžment, Šibenik, 2006.
Narodne novine (2011) Pravilnik o jestivim uljima i mastima. Zagreb: Narodne novine d.d., 55.
Pavela - Vrančić M, Matijević J (2009) Primjerenja organske kemije u konzervaciji i restauraciji. Udžbenici Sveučilišta u Splitu, pp 38 – 40
Przybylski R, Mag T, Eskin NAM, McDonald BE (2005) Canola oil. In Shahidi F. (ed) Bailey's Industrial Oil and Fat Products, Edible Oil and Fat Products: Edible oils. John Wiley & Sons, Inc., Hoboken, New Jersey, pp 62–116
Piloto-Rodríguez R, Melo E. A, Goyos-Pérez L, Verhelst S (2014) Conversion of by-products from the vegetable oil industry into biodiesel and its use in internal combustion engines: a review. Braz J Chem Eng 31:287 – 301
Pereira J, Barriga F, Alvarez P (2003) Aprovechamiento de las oleinas residuales procedentes del proceso de refinado de los aceites vegetales comestibles, para la fabricación de biodiesel. Grasas y Aceites 54:130-137
XiuZhu Y, Van De Voort FR, Sedman J (2007) Determination of peroxide value of edible oils by FT-IR spectroscopy with the use of the spectral reconstitution technique. Talanta 74: 241–246